

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

**[Con]cept[us] i[n]solubilia magistri petri de allyaco
nouit[er] eme[n]dati**

Petrus <de Alliaco>

Parisiis, [ca. 1495]

Explicit mit Verlegervermerk

urn:nbn:de:hbz:5:1-37029

dico de ista ita dici potest de istis vocalibus
calibus ois propositio vocalis est particularis
et ois propositio vocalis est negativa
tua quod licet significant se esse falsas
ut super dictum est tamen non ex eo precise
sunt false sicut satis patet. Quinto sequitur
quod nulla propositio insolubilis est simpliciter
possibilis. patet clare ex predicto correlario.
Et hoc est per magistram suppositionem
quod dicitur quod ois propositio de se et directe
signans se esse falsa est impossibilis ut
ista hec est falsa demonstrando seipsam
vnde infert dram esse inter propositiones de
se signante se esse falsam et de se signante
se non esse veram quia prima est impossibilis
scilicet contra verum possibilis sicut ista
hec non est vera demonstrando seipsam
scilicet quod nulla istarum sit simpliciter impossibilis
satis patet ex dictis. quod prima non
sit impossibilis etiam secundum quod satis clare
patet. quia nulla metalis ei contrarius
est impossibilis ut patet ex dictis quod
patet. Sexto et ultio sequitur quod ad nullam
propositionem insolubilem vel ad eam predictam
ratio est data vicia ratio scilicet ipsa simpliciter
procedendo vel ipsa simpliciter negando. Patet
ex predictis quia secundum Aristotelem
scilicet elenchorum ad propositiones plures non
est data vicia ratio cum quilibet sit propositio
plures et non simpliciter vera vel simpliciter
falsa ideo ad tale debet responderi
quod est vera et falsa secundum quod sicut de scuto
albo secundum medietatem et nigro secundum
aliam: procedit quod non est simpliciter
niger nec simpliciter albus. scilicet est albus
et niger secundum quod et iste est modus
respondendi ad omnia insolubilia quod licet sit
inconveniens tamen ostendendo ipsum esse de
intentione Aristotelis scilicet elenchorum ubi
solvit pallogismos fallaces ex dictione
nec et ipse ponit unum pallogismum ad

probandum quod aliquis metiendo dicat
verum seu dicendo falsum dicat verum capit
enim mentiri ibi improprie per dicere falsum
et est pallogismus. iste dicat ego metior
et nihil aliud nisi ista ego dico
scilicet ipse sic dicendo metitur tunc ergo taliter
est quod ipse dicit: quia dicit se metiri
ergo sic dicendo dicit verum. ergo dicit verum.
Illum pallogismum solvit Aristoteles. negando
dovltiam rationem: respondet ergo quod non sequitur
sic dicendo dicit verum. ergo dicit verum. quia
autem a deo secundum quod ad deum simpliciter et
ponit illum pallogismum peccare penes
fallem secundum quod ad simpliciter. Ex quibus patet
ita esse de intentione Aristotelis. Primum est
quod ista propositio secundum quod est falsa quia Aristoteles. concedit
quod sic dicendo metitur. id est dicit falsum
Scilicet est quod dicta propositio secundum quod est vera quia
Aristoteles. concedit quod sic dicendo dicit verum
Tercium est quod predicta propositio non est simpliciter
vera quia Aristoteles. negat illam simpliciter
sortes dicitur. et sic de intentione Aristotelis
est quod illa propositio est vera et falsa secundum quod et
tamen non est simpliciter vera. et per rationem nec
sua predictoria simpliciter falsa. Alii enim
solutio Aristotelis. esset simpliciter friuola
et nullo modo ad propositum. ideo appetit quod omnia
dicta sunt de intentione Aristotelis. quod sequitur
quod licet predictus modus respondendi
ad insolubilia sit exneus et difficilis
invenibus. tamen certum sunt quod cunctis ingeniosis
diligenter adutentibus appebit
probabilis. Et hec sunt brevia dicta
devocatis insolubilibus.

Explicitus propositus insolubilia magistri
petri de allyaco novit emendati
dati impressi per duradum gerleri
librarium comonem in vico maturionum
in insigio de lestrille faulxveau
prope vicum sarbonis